

Αμοιβαία τιμητική η παρουσία της Λυδίας Κονιόρδου στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ, τόσο για την ίδια όσο και για το κόμμα που πρότεινε τη θέση αυτή στην κορυφαία μας τραγωδή Με μακρά δημιουργική πορεία στον χώρο του θεάτρου και με σταθερή παρουσία στο πολιτιστικό γίνεσθαι της χώρας, η ηθοποιός και σκηνοθέτιδα συμπορεύτηκε πάντα, ως πολίτης, με τις δυνάμεις της Αριστεράς και της οικολογίας. Με την ίδια πάντα κοινωνική ευαισθησία, πράττει το ίδιο και σήμερα, με επίγνωση της ανάγκης του τόπου να απαλλαγεί από "τα παλιά φαντάσματα", όπως λέει μιλώντας στην Αυγή, ένα "μεγάλο πολιτικό στοίχημα που, σε αυτήν τη φάση, ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας μπορούν να το εκφράσουν καλύτερα".

Συνέντευξη στον Σπύρο Κακουριώτη

* Τι ήταν αυτό που σας παρακίνησε, σε αυτές τις εκλογές, να στηρίξετε τον ΣΥΡΙΖΑ μέσω της συμμετοχής σας στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας;

Από τα φοιτητικά μου χρόνια, αν και ανένταχτη, συμπορεύτηκα με τις δυνάμεις που αγωνίζονται για δικαιοσύνη και ισότητα, αλλά και τον αγώνα για την προστασία του περιβάλλοντος. Έτσι, η σχέση μου με τον ΣΥΡΙΖΑ και την εξέλιξή του μέσα στον χρόνο ήταν σχεδόν πάντα σταθερή. Πιστεύω πως σήμερα βρισκόμαστε σε μια πολύ κομβική στιγμή, όπου θα κριθεί με ποιον τρόπο θα συνεχίσει να υπάρχει αυτός ο τόπος. Υπάρχουν, ασφαλώς, εξωτερικοί αντίπαλοι, που επιχειρούν να επιβάλουν ιδεολογικές, κοινωνικές και οικονομικές κατευθύνσεις. Υπάρχει όμως κι ένας εσωτερικός «αντίπαλος». Και έχει έρθει η στιγμή, στην πολιτική ζωή της χώρας, ως πολίτες, να τον αντιμετωπίσουμε.

* Ποιος είναι αυτός ο αντίπαλος;

Ο συστημικός τρόπος με τον οποίο αυτός ο τόπος έχει λειτουργήσει επί δεκαετίες: η διαφθορά, η διαπλοκή, που σαν σαράκι έχει υποσκάψει τη χώρα οδηγώντας την στη καταστροφή, δεν είναι τυχαία. Είναι ο τρόπος που λειτουργεί το σύστημα όλα αυτά τα χρόνια και δεν αντιμετωπίζεται με ευχολόγια. Χρειάζεται ο τόπος να αλλάξει κατεύθυνση, με ένα πρόσωπο που να μπορεί να εμπνεύσει τους πολίτες. Με ανθρώπους που, μέσω των

θεσμών και της παιδείας, θα μπορούν να δημιουργήσουν στους πολίτες τη συνείδηση πως η αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων δεν είναι απλώς μια «καλή πράξη», είναι το συμφέρον όλων μας. Η επίγνωση της ανάγκης απαλλαγής από τις παθογένειες, από τα παλιά «φαντάσματα», προς όφελος όλων, συνιστά μια τεράστια εσωτερική μετατόπιση των πολιτών. Αυτό είναι το μεγάλο πολιτικό στοίχημα που, σε αυτή τη φάση, ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας μπορούν να το εκφράσουν καλύτερα.

* Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, ένα μέρος των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ παραμένουν αναποφάσιστοι. Πώς θα απευθυνόσασταν σε αυτούς τους συμπολίτες μας;

Θεωρώ λογικούς τους ενδοιασμούς τους. Αισθάνθηκα κι εγώ, όπως όλοι, την πίεση και τον εκβιασμό. Πιστεύω όμως πως οι νηφάλιοι πολίτες είναι σε θέση να καταλάβουν τις ουσιαστικές αιτίες του συμβιβασμού. Δεν μπορεί κανείς να κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτήν τη συμφωνία, όταν η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων δεν ήθελε την έξοδο από την Ευρωζώνη. Μοιραία, η επιλογή θα ήταν το μικρότερο κακό, προκειμένου να μην προκαλέσει μεγαλύτερο πόνο, τον οποίο θα υφίσταντο και πάλι οι πιο αδύναμοι.

Πιστεύω όμως πως οι πολίτες είναι συχνά πιο προσγειωμένοι και ρεαλιστές από πολλούς από το πολιτικό προσωπικό. Αυτή τη στιγμή πρέπει να σκεφτούμε το μέλλον του τόπου, όχι τις απογοητεύσεις του παρελθόντος. Τι είναι καλύτερο για το αύριο. Αυτός είναι ο γνώμονας με τον οποίο αποφασίζει κανείς τι θα ψηφίσει.

* Πώς θα κρίνατε το στίγμα του ΣΥΡΙΖΑ στον χώρο του Πολιτισμού κατά την επτάμηνη διακυβέρνησή του;

Στον χώρο του Πολιτισμού μπορούν να γίνουν περισσότερα βήματα. Η κυβέρνηση ήταν, αναγκαστικά, επικεντρωμένη στη διαπραγμάτευση και, επιπλέον, χωρίς κανένα οικονομικό περίσσειμα για να παράξει έργο. Υπάρχει λοιπόν σαφής αιτιολογία για όσα δεν πρόλαβαν να γίνουν. Κάτω από πιο ομαλές συνθήκες, πιστεύω ότι μπορεί να διαμορφωθεί ένα πιο ουσιαστικό όραμα για τον Πολιτισμό, κάτι που, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, δεν υπήρξε ποτέ μέχρι τώρα από τις κατά καιρούς ηγεσίες του υπουργείου Πολιτισμού. Ακούγαμε πια με πικρία την καραμέλα για τον «Πολιτισμό ως βαριά βιομηχανία μας». Μια κυβέρνηση που στηρίζεται σε πνευματικές αξίες μπορεί να προσφέρει ένα όραμα για τον Πολιτισμό, για την ταυτότητά μας και τον τρόπο ένταξής μας στο διεθνές γίγνεσθαι. Σκεφτείτε τι δρόμους διεθνώς θα μπορούσε να ανοίξει η πολιτιστική μας διπλωματία και η επένδυση της

πολιτικής στον Πολιτισμό.

Ιστορικά, η ανανεωτική Αριστερά έχει τροφοδοτήσει τον Πολιτισμό σε καίριες θέσεις και στιγμές προς πιο δημιουργική και προοδευτική κατεύθυνση. Θεωρώ ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σε πλεονεκτική θέση στον τομέα του Πολιτισμού, ακόμη κι αν αυτό δεν μπόρεσε να εκφραστεί λόγω των συνθηκών. Έχει να διανύσει έναν δρόμο που, με πολλή δουλειά, μπορεί να δώσει καρπούς και να εμπνεύσει για να ξαναβρούμε την πίστη στον εαυτό μας. Μέσω της πνευματικής ανάτασης θα μπορέσουμε να σηκώσουμε κεφάλι.

* Πρόσφατα, με αφορμή την προσφυγική κρίση, είδαμε συμπολίτες μας να επιδεικνύουν δυσανεξία απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους που η ανάγκη έφερε στη χώρα μας. Ποια αντίδραση σας προκαλεί αυτή η εικόνα;

Η Ελλάδα βρίσκεται, πνευματικά και γεωγραφικά, σε ένα σταυροδρόμι. Υπάρχουν δύο όψεις. Η μία είναι αυτή των ανθρώπων που προσφέρουν εθελοντικά, ανοίγουν τα σπίτια τους και τις καρδιές τους για να βοηθήσουν. Η άλλη είναι αυτή των ανθρώπων που ξεχωρίζουν τη δική τους ευτυχία από εκείνη του συνανθρώπου τους. Δεν μπορούν να δουν ότι αύριο μπορεί κι εμείς να βρεθούμε σε παρόμοια θέση. Το ίδιο συνέβη με τους πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία, το ίδιο με τους Εβραίους συμπολίτες μας στην Κατοχή. Δεν πρέπει να στεκόμαστε μόνο στους ανθρώπους που κάνουν λάθος και δεν βλέπουν ότι μπορεί να βρεθούν στη θέση όσων σήμερα κακοπαθάνουν. Ας δούμε ότι υπάρχουν και άλλοι, που προσφέρουν από το υστέρημά τους.

Είμαστε ο τόπος που εξέφρασε την αντιθετικότητα, το διάλογο και τη σύγκρουση ιδεών. Αυτή είναι η μοίρα μας... Αν τη μετατρέψουμε σε δημιουργικότητα και όχι αυτοκαταστροφή ή υποτίμηση του άλλου, μπορεί να ανοίξουμε μια καινούργια σελίδα στον Πολιτισμό.

* Στις μέρες μας, όλο και περισσότερο διατυπώνεται το αίτημα για μια τέχνη περισσότερο «πολιτική». Θεωρείτε πως αυτό ανταποκρίνεται σε αυθεντικές ανάγκες των καλλιτεχνών;

Είναι φυσικό, σε μια εποχή που τίθενται μεγάλα ερωτήματα, που ο τόπος μας, η Ευρώπη, ο πλανήτης ολόκληρος επανακαθορίζουν την πορεία τους, να υπάρχει ανάγκη για στράτευση των τεχνών πάνω σε ιδέες, με την ευρύτερη έννοια. Τα ερωτήματα είναι επείγοντα και απαιτείται να αφυπνιστεί η συνείδηση των πολιτών μέσω της τέχνης και ειδικότερα του θεάτρου, με υψηλές καλλιτεχνικές προδιαγραφές, ώστε να μπορούν να

κατανοούν τα αίτια πίσω από τα φαινόμενα. Η δύναμη της εικόνας σήμερα είναι τόσο δυνατή, που συχνά συγχέουμε τα αίτια με το αποτέλεσμα. Πάνω σε αυτό βασίζεται μεγάλο μέρος της χειραγώγησης των πολιτών. Το μοναδικό όπλο που έχει ο πολίτης για να αντιμετωπίσει μια τόσο σύνθετη και ραγδαία μεταβαλλόμενη εποχή είναι το φως της συνείδησης. Το αίτημα μιας περισσότερο «πολιτικής» τέχνης είναι, λοιπόν, αυθεντικό, το απαιτεί η εποχή μας και αντανακλά την αυξημένη ευαισθησία των καλλιτεχνών.

Πηγή: Αυγή